

nr. 8.

4.

EPISTOLA
SANCTISSIMI DOMINI
NOSTRI
BENEDICTI PAPÆ
DECIMIQUARTI
AD PRESBYTEROS SOC. JESU,

QUI ACTA SANCTORUM EDUNT ANTUERPIÆ,
unâ cum Responso eorumdem ad eundem
SS. Dom. nostrum.

Antuerpia: Cum Privileg. & approbatione, apud Bernardum
Albertum Plassche 1751.

MEMORANDUM

TO : [Illegible]

FROM : [Illegible]

SUBJECT : [Illegible]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

PRÆFATIO EDITORUM

AD LECTOREM.

EAdem de causa, studiose Lector, qua Sanctissimus Dom. noster mentem suam de *Actis Sanctorum* à Volando inchoatis, ac deinde Antwerpæ continuatis, benignissimè declarare dignatus est, nos Epistolam hanc publici juris faciendam credimus. Ettenim per varios Amicos moniti sumus, non de esse aliquos, cum hic, tum alibi, qui credebant, aut certè credi volebant, *Benedictum Decimum Quartum*, Operi nostro minus faventem esse: imò nos ipsi satis certò ex quorundam verbis intelleximus eam opinionem necdum omnium animis evulsam esse. Habebunt illi ex hac Epistola idoneas ad mutandam sententiam rationes. Subjungimus etiam Epistolam, qua Sanctissimo Domino non pares beneficiis nobis præstitis, sed quantas possumus, gratias agimus ut omnes eruditi, qui *Actis Sanctorum* ad-

dicti sunt, magis intelligant, & nobiscum ad-
mirentur, insignem Pontificis, verè Maximi in
Acta Sanctorum benevolentiam.

D I L E.

DILECTIS FILIIS

JOANNI STILTING, SOCIETATIS JESU,
ET COLLEGIS PRO OPERE DE ACTIS
SANCTORUM

BENEDICTUS PAPA DECIMUS QUARTUS.

DILECTI FILII SALUTEM, ET APOSTOLICAM
BENEDITIONEM.

UM nuper dilectus filius Hieronymus Lombardus Societatis vestrae Sacerdos, Tomum tertium de Actis Sanctorum mensis Septembris nobis nomine vestro obtulerit, munus hoc ea, qua decet, animi jucunditate accepimus, vobisque ob eam causam singulares gratias habentes, refertur, supradicti Tomi lectionem minime praetermissuros. In omni vitae nostrae statu, Sanctorum Confessorum, ac Martyrum, Virginum, Viduarumque vitis, Processibus Actis, atque Historiis multum operae, & laboris impendimus, & quanti fecerimus libros vestros, atque opera, facile poterit quisque colligere ex iis, quae a vobis didiscimus, & non sine laude saepius in nostro Opere de Canonizatione Sanctorum, atque alibi, nominatim produximus. Idem fecimus, postea quam ad hoc Catholicae Ecclesiae culmen nullo nostro merito everti conscendimus: quod quisque potest aperte cognoscere, tum ex Praefatione, quam Martyrologio Romano praemisimus, tum ex aliis nostrorum Operum locis, quorum in praesens non subit animum recordatio.

His positis, magna nos perculit admiratio, statim ac rumor inde a vestris regionibus disseminatus huc ad nostras aures pervenit, in Novis scilicet, mutata opinione amorem illum deseruisse, quo vos antea complectebamur, laboresque vestros non amplius gratos Nobis esse, ut olim

ha.

habebantur: cujus fabulæ totum fundamentum confistit in Epistola, quam ad Prælatum quendam conscripsimus jam usque ab anno 1748. die 31. Julii. Sed sufficit Epistolam illam percurrere, ut statim intelligatur, Epistolam familiarem fuisse eam, quæ intra privati commercii fines latere oportebat, nec tamquam in vulgus produci, ut factum est imprudentia, atque infidelitate unius, cujus nomen charitas vult, ut taceatur, eo magis quod commissum errorem illi ex sincero animi affectu, condonavimus. Modo memorata Epistola ad hunc finem conscripta erat, ut persuaderetur Prælato, parum fuisse rationi consentaneum devenire ad proscriptionem operum viri cujusdam omni laude cumulatisimi, & de Romana Ecclesia alioquin benemeriti: tum quia eadem opera sæpius ad examen in superiori Tribunali revocata, tamquam errori minime obnoxia, ab omni censura evaserant immunita: Tum quia cum de Authoribus res est, qui magnum nomen adepti sunt, quique suis operibus se præbuerunt Ecclesiæ; si futurum esset, ut eorundem operum proscriptio majori cum detrimento, quam fructu, turbas suscitaret, atque incommoda, prudens Ecclesiastici gubernii administratio requirit, ut nulla damnetur positiva censura, licet ceteroqui nota aliqua inuri posse videantur: quod multo magis locum habere debet, quando ea, quæ in contrarium afferuntur ex quadam animi perturbatione, seu potius audacia manant, & fluunt; etiam si delatores contendant, accusationes suas ineptas non esse, neque frivolas, suasque censuras esse verè Theologicas, & stabili ratione fundatas. In hoc enim non ipsorum, sed sanctæ Sedis judicio standum est. Hic nostræ mæris scopus fuit in ea epistola conscribenda: cujus explanatio, aut interpretatio Nobis unicè competit, præterea nemini.

Vobis exploratum est, aliqua ex vestris Operibus non nulla, præsertim à celeberrimo Authore Papebrochio, conscripta, incidisse in eam calamitatem, ut multi invenirentur accusatores, qui eadem crudibus censuris in clementer tractarent. Nec censuras hujusmodi cursum attingere, & solo veluti nutu indicare, opportunum in illa Epistola judicavimus; quia id convenire argu-

mento

3
mento videbatur, quod tunc Nobis erat præ manibus: minimè tamen eas ratas habuimus, aut aprobavimus; quia semper illud Nobis laudi, atque honori duximus, & quantum vita fruemur, & communi spiritu, in ea voluntate constantes futuri sumus, reprobandi id, quod prius ab hac Sancta Sede reprobatum fuit, aut reprobatur; numquam verò reprobandi id, quod adhuc eadem Santa Sedes non reprobavit, aut reprobatur, etiam si aliqui temerè illud reprobare audeant. Nuda hujus facti narratio, & sincera nostræ mentis expositio vobis, atque etiam aliis quibuslibet, dum modo sui compotes sint, animoq; minimè malo satis abundè esse debent.

Sperare non possumus, ut vestrum illud de Actis Sanctorum Opus nostra ætate ad exitum perducatur. Possumus quidem, prout cogitatione assequi licet, conjecturam facere, quod completo ingenti Opere, non nulla supplemèta, aut additamenta apponere necessè erit. Dum volumina jam edita frequenter volentes assidua lectione percurreremus, animadvertimus insertas fuisse plurimis in locis Relationes à Sacre Rotæ Auditoribus digestas circa Sanctorum causas, quorum vitæ iis in locis describebantur. Cum verò ibidem non nullæ Sanctorum vitæ habeantur, in quibus præfatæ Relationes desunt, quamvis alias minimè desiderentur; editas fuisse à vobis conjicimus eas, quarum vobis copia superpetebat, omisis cæteris, quæ ad vestras manus non ad huc pervenerant. Credi vix potest, quanta nos in minoribus diligentia usi sumus, ut Relationes hujusmodi, quotquot inveniri potuerunt, undique colligeremus; quippè, qui necessàrio hoc aparatù minimè carere posse videbamur ad ea Opera lucubranda, quæ postea typis edita in lucem emissimus. Atque adeò operæ pretium fore arbitramur, si vos Elenchum texere faciatis Relationum illarum, quas in causas Sanctorum à Rotæ Romanæ Auditoribus exaratas voluminibus, jam editis inservistis; Elenchum item cæterarum, quas habetis, & voluminibus post hoc edendis inserere cogitatis: ut duplex iste Elenchus ad nos transmissus, & cum nostrarum Relationum Cathalogo collatus, Nos moneat, quæ Relationes apud nos sint, quas non habeatis:

casque libentissimè vobis mittere parati sumus, quotiescumque opportunum id vestro Operi, atque utile judicetis; quod ipsum nostræ erga vos benevolentia argumentum, manifestissimum erit indicium, unde constet, quanti vos faciamus, & quanta in æstimatione studia, sudoresque vestros habeamus. Interea dum litteras vestras cum significato Elencho expectamus, Apostolicam Benedictionem vobis per amantè impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem tertio Nonas Aprilis 1751. Pontificatus nostri, an. 11.

RESPONSUM

BEATISSIME PATER.

Litteras Sanctitatis Tuæ, quibus eximia plane benevolentia perpetuum in Acta Sanctorum Studium, ac Paternum in nos animum declarare voluit, nuper accepimus non sine suavi admiratione. Ettenim, & si non novum, nec insolitum nobis fuerit, Beatissime Pater, repetita benignitatis in nos Tuæ testimonia accipere, quin Totum nostrum tertium Septembris vultu non minus placido exciperes, quam aspexeras præcedentes, tam singularem tamen hisce Litteris gratiam nobis præstitisti, tantam de Opere nostro sollicitudinem ostendisti, tam prudenter, ac fortiter inanes aliquot æmulatorum nostrorum conatus, retulisti ut hujusce favoris Tui amplitudinè mirari magis possumus, quam verbis explicare; præsertim cum probe perspectum habeamus, quanta inter Majestatem Tuam, & tenuitatem conditionis nostræ sit distantia, quantumque ex dignitate Tua præstito nobis beneficio accedat præmium. Istud enim verò non nostræ industriæ, sed totum beneficentiæ Tuæ, propensoque *in Acta Sanctorum* animo acceptum referimus. Noveramus quidem gratum Sanctitati Tuæ esse Opus de Actis Sanctorum, litterisque variorum nobis relatum erat, quam benevole de illo frequenter loquereris, ita ut lætaremur labores nostros probari à Summo Pontifice,

5
ee, tam eruditione, quam dignitate Maximo. At rebus
nostris unice intenti, minime cogitabamus de ullis unquam
ad Te dandis litteris; quando mira, affabilitas Tua, Sanctis-
sime Pater, nos ultro attraxit, atque ita attraxit benevola af-
fectus in nos Tui declaratione, ut crederemus de verecun-
dia nostra aliquid remittendum esse, scribendaque ad Te lit-
teras, quibus, & debitas gratias de tanto favore, ac nos,
opusque nostrum reverenter Tibi commendaremus. Hanc
verò fiduciam nostram Tibi gratam fuisse ostendunt Litteræ
Tuæ non diu post datæ, quibus testaris: Nostras *magna cum
voluptate à Te lectas, quibus & planè persuasum nobis esse vis
de amore, & benevolentia in nos tua, quibus iterum decla-
ras Magram semper fuisse opinionem tuam de ingenti Opere
Acta Sanctorum nuncupato, quod, inquis, à decessoribus Col-
legis vestris optimo consilio susceptum, atque incredibili labore
continuatum; nunc demum vestro studio, ac diligentia in hanc
amplitudinem, in qua conspicitur, perductum fuit.* In iisdem
demum Litteris ad prosequendum laborem nos suaviter, ac
benevole sic hortaris: *Vos pergere in Sanctorum monumentis
colligendis, illustrandisque de Ecclesia Dei bene mereri, ac
filiati amore nos prosequi: dum Nos, & præclaros labores ve-
stros, & piam vestram erga Nos affectionem confirmaturi,
Apostolicam benedictionem vobis amanter impertimur.* Hæc
verba Beatissime Pater, quæ tibi suggessit cura, ac solli-
citu de utilitate totius Ecclesiæ, quæ benevolentia, atque
affabilitas tua dictavit, recitanda centuimus, cum ut oibis
universus videat quantum dudum de Opere nostro curam
gesseris, tum ut æmuli nostri magis intelligant, quam im-
prudenter verba aliquot Tua arripuerint ad nos opugnan-
dos, salubrique docti rubore non tan leviter in posterum ad
pugnam profiliant.

Litteris prorò addere voluisti donum nobis longè
gratissimum, videlicet Patavinam editionem Operis Tui
præstantissimi *de Servorum Dei Beatificatione, & Beatorum
Canonizatione*, quam eodem anno accepimus. Accesserunt
deinde Tui in nos animi repetitæ declarationes complures.
Nunc verò novis rursus beneficiis priorem beneficentiam
Tuam auges, & superas: nam & publicam benevoli iudicii
tui

6
tui de Actis Sanctorum declaratione invidentium nobis ani-
mos confundis, & candida verborum Tuorum expositio-
ne manibus eorum excutis tela leviter arrepta. Quin & be-
nignè pollicèris Relationes ab Auditoribus Rotæ digestas,
quas necdum habemus, utilissimum Operi nostro subsi-
dium. Enim verò tam rara, & inusitata hæc est gratia, Bea-
tissime Pater, ut ab ea acceptanda splendor dignitatis Pon-
tificiæ nos deterreret, nisi eximia modestia, & affabilitas
Tua nobis persuaderet, Te vera animi magnitudine etiam
suprema illa dignitate longe superiorem esse, neque time-
re te, nequi Majestati Tuæ detrimenti inferas, dum illam
tantisper ad humilitatem nostram benignè inclinas. Cum
autem clarè perspiciamus, eo te esse animo, ut Majestate
Tua nolis frui ad pompam inanem, sed uti Dignitate, ac
potestate Tua ad utilitatem totius Ecclesiæ, reverenter, &
lætissimo animo accipiemus munus tam amanter oblatum,
atque in hunc finem hisce ad jungimus Elenchos à Te pe-
titos.

Novimus quidem nos eo non esse loco, ut Tuis beneficiis
vicem reddere possimus: neque enim id permittit, aut etiam
requirit suprema Dignitas Tua. Attamen possumus bene-
ficia tua ut cumque agnoscere, & magni facere. Hæc eum
in finem breviter recensuimus, sed non omnia: nam & alia
habemus optime ac beneficè Tuæ in nos voluntatis indicia
indubiis magnorum virorum testimoniis ad nos per lata;
certòque novimus, Te ab annis pluribus alia quoque sub-
sidia nobis procurare voluisse, si judicaretur necessaria.
Hanc tantam in nos longè disitos charitatem Tuam, tan-
tam de commodis nostris curam, tantam pro honore Ope-
ris nostri sollicitudinem dum attenta mente perpendimus,
non incertas de bonitate, ac puritate animi Tui facimus
conjecturas. Perspicimus quam benevole affectus sis
in pios doctorum labores, qui Majorum nostrorum lucu-
brationibus, nostrisque conatibus tam propense faves.
Consideramus quantam de utilitate totius Ecclesiæ curam
geras, qui ignotis aliàs, omnimodo opem ferre desideras,
quia ipsorum Opera Ecclesiæ utilia existimas. Intelligimus
quantum averseris inanem fastum, qui nexu elegantiam amo-
reri

rem cum Majestate componere novisti, ac nos privatos, nullisque insignitos titulis familiariter per litteras alloqui non gravaris. Itaque cum Te talem Pontificem, & communi aliorum relatione, & propria experientia cognoscamus; nequaquam mirari possumus BENEDICTUM XIV. universali, ac per vulgata voce Magnum, Sanctumque haberi Pontificem, Nomenque Tuum tantis Populorum omnium studiis, tanta veneratione, tanto amore celebrari. Nam vera virtus mirabiles semper sui amores excitat apud prudentes omnes, qui eam norunt aestimare. Vera sapientia quancumque innotuerit, incredibili vi animos omnium ad se trahit. Si quis igitur in suprema dignitate lenitatem, affabilitatem, candorem, modestiam, amoremque subditorum cum justitia, prudentia, diligentia, ac vigilantia conjunxerit; si non indignum sua Majestate ducat cum humilibus agere, quo magis prodesse valeat omnibus; si clementer, mansuete, juste, moderate, sapienter, utatur potestate a Deo sibi data; ut omnes protegat, omnibus prospiciat, omnium utilitati, incolumitati ac saluti consulat; quis tandem, nisi plane amens sit, talem Principem laudibus non eferat? In oculis non ferat? Summis Studiis non prosequatur? Incenso amore non complectatur? Jure enim meritisimo ab omnibus diligitur, qui non solis verbis, sed factis, sed curis de omnium vero bono, sed sollicitudine de salute omnium, sinceram omnium dilectionem ostendit. Ingentem hunc omnium populorum in te amorem luculenter testatur transactus nuper annus Sanctus, quo jubilatum celebratum intelleximus tanto peregrinorum concursu, quantum aliis non audivimus, tanta Romanorum charitate, ac pietate, quantam in iis inspirare nata erant exempla Tua, studiaque ardentissima ad Divinam gloriam promovendam. Curaverat diligens industria Tua, ut per totam ditionem Ecclesiasticam in commodum peregrinationum via complanarentur, ut ad eorundem solatium magna ubique cibatorum, aliorumque ad victum pertinentium esset copia, ut Ecclesie urbis instaurarentur, explendideque exornarentur ad conciliandam Divino Cultui majorem reverentiam, ut frequentioribus ferventium Prædicatorum

ad hortationibus populorum animi ad poenitentiam, atque ad pietatem inflammarentur, ut demum variis tuis Constitutionibus dubia in iis occurrentia tollerentur, omniaque in ordinem elegantem dirigerentur. Hisce autem curis, ac indefessis laboribus tuis egregie responderunt Populi Romani studia, Principum virorum, ac mulierum pietas, & modestissima Charitas, & præ cæteris S.R.Ecclesiæ Cardinalium eminentissima Religio, modestissima Charitas, insignisque liberalitas, ac munificencia. Concursum verò undique adventantium tantum fuisse accipimus, ut non modo longe superaverit numerum eorum, qui ad posteriora Jubilæi accurrerunt, sed nulla quoque supersit memoria Jubilæi ullius, ad quod tanta confluit multitudo. Hoc certè relatum est nobis testimonio fide dignissimo, neque Italos modo, aut alios Europæ Populos Roma vidit ad se confluentes, sed Armenia, Syria, Ægyptus, aliæque remotissimæ Turcici Imperii Provinciæ non paucos quoque transmississent.

Nimum sane recederemus à proposito nostro Beatissime Pater, si enumerare velimus varios animarum fructus quibus Divina Liberalitas anno illo celeberrimo pietatem Tuam, accensaque in veram hominum felicitatem studia remunerare, ac recreare dignita est. Hunc igitur annum merito felicem, fortunatumque semper credes, & pro multis annis anumerare poteris, cum illum tot ornaveris virtutibus Pontificiis, tot factis præclaris illustrem feceris, tot felicibus successibus abundantem videris, ut prolixum honestarent Pontificatum si illa omnia in multos divisa fuissent annos. Auget felicitatem ejusdem anni gloriosa planè, ac felicissima compositio diuturnæ controversiæ de Patriarchatu Aquilienti anno Sancto feliciter cepta, & non diu post felicissimè perfecta. Hanc decessores Tui intactam reliquerant, magisque obtandus videbatur, quam facile sperandus finis tam antiquæ litis. Verumtamen solo salutis animarum studio Pietatem Tuam impellente, mira animi magnitudine hunc scopulum amovere voluisti, tantaque constantia, fortitudine, ac prudentia rectè ceptis institisti, ut ea glorioso exitu coronaris, consentientibus utrinque

Prim:

Principibus, lætantibus bonis omnibus applaudente Orbe Christiano. Præclarę ejusmodi, aliæque id genus res gestæ, quibus Sanctitatem Nominis Tui egregiè exprimis, & tueris, locum Tibi non minus apud posteros dabunt inter Magnos, Sanctosque Pontifices, quam modo dederant apud viventes.

Ad augendam porrò nominis Tui celebritatem accedunt Scripta eruditissima, & plurima typis edita: in his enim viri docti non poterunt non perpetuo admirari accuratam diligentiam, prudentem crism, locupletem, ac variam doctrinam, imò, & moderationem, ac modestiam singularem. Certè ea est nostra, ac decessorum nostrorum, qui præstantissimum Opus tuum *de Canonizatione Sanctorum* videre, & legere potuerunt, de illo constans Opinio, non raro in libris nostris breviter insinuata, frequenter in privatis congressibus repetita, sæpè visentibus Bibliothecam nostram declarata. Quare non dubitamus coram Orbe erudito palam dicere, quod crebro mirati sumus, nullum manibus nostris teri scriptorem posteriorum sæculorum, cuius sententias ita constanter sequi potuimus, quam sequendas credidimus Tuas, ubicumque aliquid ex Opere Tuo ad propositum nostrum conducebat. Opera igitur illa Beatissime Pater, eruditione, atque accurate tam insignia Te, famamque Tuam Posteritati commendabunt, Magnosque inter, ac primæ notæ Scriptores Ecclesiasticos nomen Tuum merito celebrabitur. Attamen magnas has inter doctes, quibus Divina liberalitas Sanctitatem Tuam munificè manu exornare voluit, & quibus toto vitæ decursu diligentissimè usus es, tam agendo magna, quam scribendo utilia, suo non carebunt splendore mira illa charitas, lenitas affabilitas, modestia, quibus tam benignè de Majestate Tua remittis, ut labores aliorum, & studia tuearis, sustentas, & promoveas. Nam qui oculo perspicaciori singula solent in tueri ex modesta illa Tua charitate facile præspicient, Divini honoris amore ad magna Te impelli, ad Dei gloriam innumeros labores tuos dirigi, ad utilitatem totius Ecclesiæ exercitatum tot doctis Operibus calamum à Te nunquam deponi. Si quis autem studiis suis, aut inanem sectetur mag-

ni nominis umbram, aut certe sua magis quærat, quam
quæ sunt Jesu Christi: ille aliena non amat Opera, aliena
facere non laudat, alienis non delectatur, ne dum opem
prestare desiderat.

At vetemur Sanctissime Pater, ne epistolarem brevitate[m]
longissime excedamus, si omnem candidæ, sinceræque
charitatis Tuæ pulchritudinem curiosius investigemus. Imo
etiam timemus, ne fortè graves simus modestiæ Tuæ, quam
& in priori Epistola Tuâ, & in aliis occasionibus vehementer
admirati sumus. Itaque ad humillimas, & maximas de sin-
gulari profus favore nobis præstito gratias agendas acce-
dimus, numerosumque amicorum agmen nobis adjungere
cupimus, ut non pares quidem favoribus Tuis, pares tamen
viribus nostris persolvamus grates. Hascè primum nobiscum
aget tota Societas Jesu, Operi nostro mire addicta, multif-
que aliis beneficiis ad grates Sancti Tuæ agendas obstricta.
*Nobis quanta cum laude de Scriptoribus Societatis loqui con-
sueveris, illosque in libris Tuis memorare, ut illa favorabili
judicio tuo magis lætari possit, ac debeat, quam possit anxie sol-
licitari, si quis fortè privatus Scriptor magnum se nomen adep-
turum speret, modo præcipuos Societatis Authores acervo cala-
mo exagitaverit.* Novimus quam studiosè proprium etiam
laborem conferas, ut causæ Servorum Dei, qui eminenti-
bus virtutibus in Societate floruerunt, non minus quam
aliorum, rectè dirigantur, ut tandem judicio falli nescio illos
ad supremos Beatorum, ac Sanctorum in terris honores
provèhere tuò valeas. Legimus demum Litteras Pontificias
totius Ordinis nostri laudibus plenas, audivimusque varios
favores, ac privilegia, quibus Societati benignissimè vo-
luisti, & frequenter gratificari. Nulla igitur est dubitatio
quin Societas tota tot, tantisque dudum de vinceta beneficiis
ad agendas *Sanctitati Tuæ* de novo hoc favore gratias comi-
tem se nobis præbeat. Adjungent se etiam ex omnibus Pro-
vinciis viri pii, atque eruditi plurimi, qui Operi nostro mul-
tum faventes, ac benevolos novimus, quique de benigna
tui declaratione judicii vehementer gaudebunt. Tot om-
nium ordinum Socios ad grates referendas colligimus, quia
Te sublimiori loco positum agnosco, & lætamur, quam

ut beneficentissimæ Tuæ in nos voluntati, similia possimus
rependere. Hoc solum possumus, quod animo propensissi-
mo facimus: precibus nimirum, Sacrificiisque Omnipot-
entem Deum, qui te talem Ecclesiæ Universali Rectorem,
& Patrem benignè dedit, supplices flagitavimus, ut senectam
Tibi vegetam diu conservare, & perpetuos labores tuos
uberrimo fructu remunerare dignetur, ut omnium Pontifi-
cum maximè longævus Orbi præesse Christiano ad Tuam,
omniumque viventium ac futurorum bonum merearis.

Demum Beatissime Pater, quia & hanc fiduciam benigni-
tatis Tua, nobis præbere videtur, non dubitamus, cum
Opus nostrum de *Actis Sanctorum*, quod diligenter prosequi
cupimus, tum universam Societatem, in omnibus fere Or-
bis Regionibus pro salute animorum laborantem, cui nos
ad scriptos gaudemus, continuæ benevolentia tuæ, atque
affecto verè paterno humillimis precibus commendare:
prostratique ad Sanctitatis Tuæ pedes quanta possumus re-
verentia, atque animorum submissione benedictionem
Apostolicam humiliter flagitamus.

SANCTITATIS TUÆ

Humillimi, devotissimi, & obedientissimi
Servi, ac Filii.

Joannes Stiltinch
Constantinus SuisKens
Joannes Perier.
Jacobus Trentecamp.

1871

1. The first part of the book is devoted to a general history of the world, from the beginning of time to the present day. It is written in a simple and plain style, and is intended for the use of the young.

2. The second part of the book is devoted to a history of the United States, from the first settlement to the present day. It is written in a simple and plain style, and is intended for the use of the young.

3. The third part of the book is devoted to a history of the world, from the beginning of time to the present day. It is written in a simple and plain style, and is intended for the use of the young.

4. The fourth part of the book is devoted to a history of the United States, from the first settlement to the present day. It is written in a simple and plain style, and is intended for the use of the young.

5. The fifth part of the book is devoted to a history of the world, from the beginning of time to the present day. It is written in a simple and plain style, and is intended for the use of the young.

6. The sixth part of the book is devoted to a history of the United States, from the first settlement to the present day. It is written in a simple and plain style, and is intended for the use of the young.

7. The seventh part of the book is devoted to a history of the world, from the beginning of time to the present day. It is written in a simple and plain style, and is intended for the use of the young.

8. The eighth part of the book is devoted to a history of the United States, from the first settlement to the present day. It is written in a simple and plain style, and is intended for the use of the young.

9. The ninth part of the book is devoted to a history of the world, from the beginning of time to the present day. It is written in a simple and plain style, and is intended for the use of the young.

10. The tenth part of the book is devoted to a history of the United States, from the first settlement to the present day. It is written in a simple and plain style, and is intended for the use of the young.